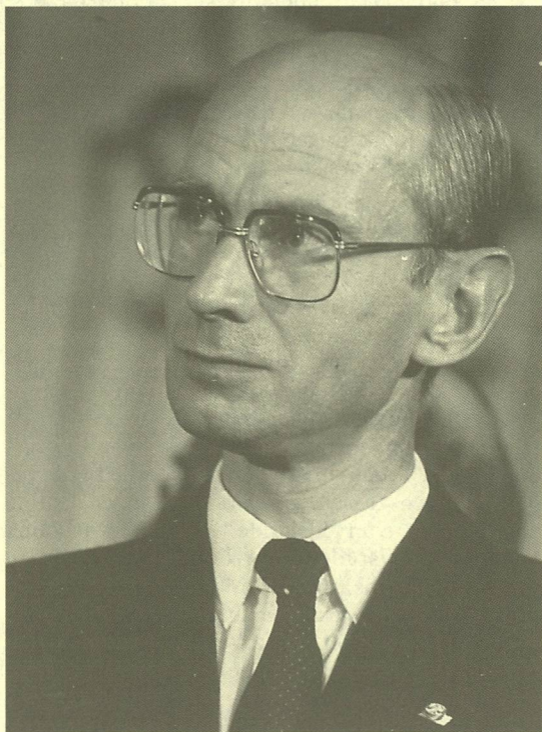

FLEERACKERS, Johan (Mortsel 12 mei 1931 –
Mortsel 11 maart 1989).

Lag reeds als student in de rechten, eerst in Namen
en daarna in Leuven, aan de basis van allerlei cultu-

Johan Fleerackers beïnvloedde drie decennia lang diepgaand de ontwikkelingen binnen het Vlaamse cultuurbeleid. Integratie tussen Vlaanderen en Nederland lag hem na aan het hart. (DE STANDAARD/HET NIEUWSBLAD: E. PEUSTJENS)

rele initiatieven. Zo was Flerackers medestichter van de **ABN-kernen**, bestuurslid van een Vlaamse studentenkring aan de Facultés universitaires Notre Dame de la Paix te Namen (1951-1952), uitgever van het scholierenblad *De Goedendag*, preses van de cultuurafdeling van het **Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond**, secretaris van de Eendrachtscommissie van Nederlandse, Vlaamse en Zuid-Afrikaanse studenten, die de **Groot-Nederlandse Studentencongressen** organiseerde te Leuven (1954), Amsterdam (1955) en Gent (1956). In 1957 studeerde hij internationaal privaatrecht in Stellenbosch en andere Afrikaner-universiteiten.

In 1959 werd Flerackers algemeen secretaris van de **Kultuurraad voor Vlaanderen**, die hij uitbouwde tot de officieuze spreekbuis van de Vlaamse cultuurgemeenschap en tot een invloedrijke pressiegroep. Hij werd tevens Vlaams secretaris van het **Genootschap De Nederlanden in Europa**, dat in 1962 opging in het **Algemeen-Nederlands Verbond**. Nauw betrokken bij de Conferenties voor Volksoopvoeding (1961, 1962, 1963) was hij ook de promotor van het 36ste **Nederlandse Congres** in Antwerpen (1963), dat leidde tot de oprichting in 1965 van de **Vlaams-Nederlandse Stichting voor de Culturele Integratie van Noord en Zuid**. Hij werkte mee aan de vierde Contactdag van het **Benelux-Middengebied** (1963), de **Groot-Kempische Cultuurdagen** in Hilvarenbeek en de uitgave *Openbaar Kunstbezit*. Ook was hij secretaris van de Werkgroep Culturele Autonomie die in juni 1965 een merkwaardig memorandum publiceerde, dat pleitte voor de oprichting van twee **cultuurraden**.

In 1965 werd Flerackers kabinetschef van cultuurminister **Albert de Clerck**. Hij bleef dat ambt tot 1977 onafgebroken uitoefenen onder de ministers **Renaat van Elslande**, **Frans van Mechelen**, **Jos Chabert** en **Rika van Ocken**. In 1977 volgde hij **Rafaël Renard** op als voorzitter van de **Vaste Commissie voor Taaltoezicht**; hij oefende die functie uit tot zijn dood. Tevens was hij regeringscommissaris (1971-1977) en beheerder en lid van het uitvoerend bestuur (1980-1989) van de staatsomroep.

Flerackers beïnvloedde drie decennia lang diepgaand de ontwikkelingen binnen het Vlaamse cultuurbeleid. Hij was een van de vaders van de **Nederlandse Taalunie**; na de ondertekening van het verdrag werd hij de eerste Vlaamse voorzitter van de **Raad voor de Nederlandse Taal en Letteren**. Hij sloeg ook een stempel op het kunstbeleid, onder meer in het centrum **De Singel**, het Nationaal Orkest van België en het Koninklijk Ballet van **Vlaanderen**. Hij stond mede vooraan in de **Orde van den Prince**. Na zijn dood werd een tweejaarlijkse Prijs **Johan Flerackers** in het leven geroepen, die uitgereikt wordt door de Vlaamse cultuurminister. Jaarlijks wordt aan de universiteiten van Leuven en Leiden een **Leerstoel Johan Flerackers** ingericht.

WERKEN: Artikelen in *De Goedendag*; *Brabantia*; *Streven*; *De Maand*; *Neerlandia*; *Volksopvoeding*; *Ons Erfdeel*; *Het Pennoen*; *Open Deur*; *Septentrion*.

LITERATUUR: *Johan Flerackers. Herinneringen en Gedachten*, 1991.

MANU RUYS